

ખાસ ભરૂચ જીલ્લાને માટે.

પાઠરૂપે

ભરૂચ જીલ્લાની ભૂગોળ.

ગુજરાતી નિશાળોના ખીજા
ધોરણને સાર.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
પ્રુકસેલર. છોટાલાલ કેશવરામ.
મુ. ભરૂચ.

અમદાવાદ.

પાનકારને નાકે ધાંચીની વાડીમાં
“અંગ્રેજી વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં”
નથુભાઈ રતનચંદે છાપી.

સન ૧૮૮૯-સંવત ૧૯૪૫.

કૌંમત વગર નકશાની ૦-૧-૦

” નકશા સાથે ૦-૧-૬

ફક્ત એકલા નકશાની ૦-૧-૩

સર્વે હક છપાવનારે સ્વાધીન રાખ્યા છે.

પ્રસ્તાવના.

આ ભૂગોળ ખાસ કરીને આ જીજ્ઞાસુ માટેનું ધણી ઉપયોગી થઈ પડે માટે તેમાં વિશેષ જ્ઞાનનો સમાવેશ કરેલો છે. ખીજી બર્ય જીજ્ઞાસુની ભૂગોળ છે, પણ તે સંક્ષીપ્ત હોવાને લીધે જીજ્ઞાસુ સંપૂર્ણ જ્ઞાન વિદ્યાર્થીઓને મેળવવાના હેતુથી આ ભૂગોળ તૈયાર કરી છે; વળી તે પ્રશ્નોત્તરરૂપે ન કરતાં પાઠ રૂપે કરી છે કે જે દરરોજ અડધો પાઠ આપતાં પણ લગભગ બે મહીને સંપૂર્ણ પકી કરી શકે; વળી રસીકતાને માટે પણ વાતચીતની પદ્ધતિ દાખલ કરી છે. વળી પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન નકશા વીના થતું નથી માટે નાનો નકશો પણ દાખલ કરેલો છે. કે જે નિશાળ પદ્ધતિ પ્રમાણે નકશો સામેલ રાખી છોકરાઓને શીખવતું સવળ પડે. એટલુંજ નહીં આશપાશનું જનરલ જ્ઞાન મળવા સાર છેલ્લે કેટલાક પરચુરણ પ્રશ્નોત્તરરૂપ દાખલા દાખલ કર્યા છે; કે જે રમુજ જ્ઞાન મેળવવા મુગમ પડશે. આટલી બધી સગવડ છતાં પણ તેની કીમત બાળકોથી બચકાઈ શકે તેવીજ જુન રાખી છે માટે આશા છે કે જે આ ભૂગોળ જોશે તે પુરતો ખ્યાલ કર્યા વીના રહેશે નહીં.

બીજા ઘોરણ માટે.

ભરૂચ જીલ્લાની ભૂગોળ.

પાઠ ૧ લેા.

છોકરાઓ ? તમે જાણો છો ? ભૂગોળ એટલે શું ? તમે નહીં જાણતા હોતો હું કહું છું.—ભૂગોળ એટલે પૃથ્વી ગોળ છે તેના પૃથ્વનું (પોપડાનું) વર્ણન, એમાં જે શબ્દ છે (ભૂગોળ) ભૂ=પૃથ્વી અને ગોળ એટલે ગોળ આકાર પૃથ્વી લાડુ કે દડા જેવી સંપૂર્ણ ગોળ નથી, પણ ઉત્તર દક્ષીણ જરા ચપટી છે. એટલે એનો આકાર નારંગીને મળતો છે. આખી પૃથ્વી ઉપર જમીન કરતાં પાણી ઘણું છે. એટલે કે, આખી પૃથ્વીના પાંચ ભાગ કરીએ; તો ત્રણ ભાગનું પાણી અને એ ભાગની જમીન. ખુદી જમીન થાય.

પાઠ ૨ ને.

દીશાઓ.

દીશાઓ ચાર છે. (૧) પૂર્વ, (૨) પશ્ચિમ, (૩) ઉત્તર, (૪) દક્ષિણ. જે તરફ રોજ સવારે સૂર્ય ઉગે તે પૂર્વ દિશા; એને ઉગમણી દીશા પણ કહે છે.

જે તરફ દરરોજ સાંજે સુરજ આથમે છે તેને પશ્ચિમ, અથવા આથમણી દીશા કહે છે. સુરજ તરફ મોં રાખીને ઉભા રહીએ તો જમણા હાથ ભણી દક્ષિણ દિશા અને ડાયા હાથ ભણી ઉત્તર દિશા આવે છે. પ્રશ્ન છોકરાઓ, તમે જમણા હાથ ઉઘો કરો ? જે હાથ વડે તમે રોજ જમો છો તે જમણા હાથ ને બાકી રહ્યા તે ડાયા હાથ.

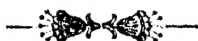
મનોયત્ન પ્રશ્ન મેહેતાજીએ પુછવા.

કીશોર તારાથી લાલુ કઈ દીશાએ બેઠો છે ?

આપણી નીશાળનું બારણું કઈ દીશામાં છે ?

તમારાથી હું કઈ દીશામાં છું ?

નિશાળથી તારું ઘર કઈ દિશામાં છે. વીગેરે પ્રશ્નો પુછવા.

પાઠ ૩ જે. ખૂણાઓ.

ખૂણા ચાર છે. (૧) અગ્નિ (૨) વાયુ, (૩) નૈરલ્ય, (૪) ઈશાન, ખૂણો કોને કહે છે?—(ઉત્તર)—મે દિશાની જુદી જુદી સપાટી જે જગોએ એકઠી થાય તે ખૂણો જુઓ.

એ ચાર ખૂણા કઈ કઈ દિશાઓ મળીને થયા છે તે સાંભળો ?

અગ્નિખૂણો—દક્ષિણ અને પૂર્વ દિશા વચ્ચે.

વાચ્યખૂણો—ઉત્તર અને પશ્ચિમ દિશા વચ્ચે.

નૈરત્યખૂણો—દક્ષિણ અને પશ્ચિમ દિશા વચ્ચે.

ઈસાનખૂણો—ઉત્તર અને પૂર્વ દિશા વચ્ચે.

મનોયતન પ્રશ્ન.

આપણી નિશાળના ખૂણાઓ ખતાવો અને તેનાં નામ કહો ? કાહાનદાસનું ઘર કયી ખૂણમાં છે. વીંગેરે ખૂણાના પ્રશ્નો પુછી પાકા કરાવવા.

પાક ૪ થો. નકશો અને તે પરની દીશાઓ.

નકશો એટલે ગામ. શહેર, પરગણુ, જીલ્લો કે કોઈ પણ વસ્તુનું ચિત્ર. આ શેનો નકશો છે? ભરત્ય જીલ્લાનો—તે તમે શા ઉપરથી જાણ્યું? નામ વાંચ્યું તે ઉપરથી. હવે તમને નકશાની દીશાઓ કહું છું—નકશા એવી રીતે કાઢેલા હોય છે કે સામા મુક્યા હોય તો મથાળા ભણી (ઉપલી બાજુ) જે રહે તે ઉત્તર દિશા, નીચેની તે દક્ષિણ દિશા. અને નકશા ભણી મેં રાખી ઉભા રહ્યા હોઈએ, તો જમણા હાથ ભણી પૂર્વ દિશા અને ડાબા હાથ ભણી પશ્ચિમ દિશા આવે છે. અને ખુણાઓ પણ આગળ પ્રમાણે દરેક દિશાઓ વચ્ચે આવે છે. જુઓ (ચિત્ર)

મનોયત્ન પ્રશ્ન.

કાળા પાટીઆની ઊત્તર અને અગ્નિ ખૂણો ખતાવો?
આ બારીની વાવ્ય ખુણ ખતાવો? કપાટનો ઈશાન
ખૂણો અને દક્ષિણ ખતાવો વીગેરે પ્રશ્ન પુછ્યા.

પાઠ પ મો. વાખ્યાઓ.

ગામ—જેની અંદર થોડાં ઘરને થોડી વસ્તી હોય તેને
ગામ કહે છે.

કસ્બો—ગામ કરતાં મોટું ને જરા સારાં મોટાં ઘરને બ-
જાર હોય તેને કસ્બો કહે છે.

શેહેર—જેની અંદર છો બંધ હાર બંધ મોટાં મોટાં મ-
કાનો, બજારો, તથા ઘણી વસ્તી હોય તેને શે-
હેર કહે છે.

પર—શેહેરના કોટ બહારના ભાગને પર કહે છે. અ-
થવા તો ગામની નજીક ઉપર વાડે નવાસવાવાસ
રહેતા હોય તેને પર કહેછે. અને કોઈ મુઆડું કે
નેમ કહે છે.

બંદર—જે શહેર નદી કે દરિયા કિનારે હોય, ને ત્યાં વ-
હાણો અને આમબોટ વડે વેપાર ચાલતો હોય;
તેને બંદર કહેછે.

વહાણોમાંથી માલ ચઢવા તથા ઊતરવાને જે લા-
કડાનો ઘાટ બાંધેલો હોય તેને પુરજો કે ડંકો ક-
હેછે. ત્યાં વેપારી લોકની લાતીઓને કર્કમ હાઉસ
(પુરજા ખાતાના કારકુનોને રહેવાની જગા) હો-

ય છે. વહાણોનું જે દાણ લેવાય છે તેને ખૂટો કહેછે. પરગણું—એક મામલતદારના તાબામાં જેટલાં ગામ હોય તે બધાંનું એક પરગણું કહેવાય છે. અને તે પરગણાનું નામ મામલતદાર જે ગામ કે કસ્ટ્યામાં પોતાની કચેરી હમેશાં રાખે તે ઉપરથી અપાય છે. અને એવી રીતે એક કલેક્ટરના તાબામાં જેટલાં પરગણાં હોય તે બધાં પરગણાં મળીને એક જિલ્લો કહેવાય છે. અને કલેક્ટર સાહેબ જે શહેરમાં પોતાની કચેરી કરી હમેશ રહેતા હોય તે ઉપરથી જિલ્લાનું નામ અપાય છે.

મનોન પ્રશ્ન.

૧ એક ગામનું નામ દે? તારા જાણમાં કસ્બો કે શહેરનું નામ છે? તે શહેર જોયું છે? તારા ગામનું નામ શું? તારાં ગામ કયા પરગણામાં છે? આપણે કયા જિલ્લામાં રહીએ. છીએ? બંદર જોયું હોય તો નાયુબાર્થ તું નામ દે?

પાઠ ૬ હો.

પાણીના ભાગનાં નામો.

મીઠા પાણીનો પ્રવાહ પર્વત અથવા સરોવરમાંથી નીકળી ઢળતી જગોમાં વહી સમુદ્ર અથવા નદીને મળે છે તેને નદી કહે છે.—જે જગોએથી નદી નીકળે છે ત્યાં તેનું

મૂળ; અને જે ઠેકાણે નદી મળે છે તે જગોને નદીનું મુખ કહે છે. અને જે જગોએ મળે તેને સંગમ કહે છે.

ખાડી—સમુદ્રને મળતા પેહલાં બરતીનું પાણી માંહે આવે તે.

સમુદ્ર—મહા સાગર કરતાં નાનો તેને સાગર કે દરીઓ કહે છે. દરિયાનું પાણી ખારં હોય છે.

અખાત—જમીન ઊપર ઘણા ગાંઠિ સુધી ગએલો સમુદ્રનો કાંટો તે.

બેટ—જે જમીનની ચારે દીશાએ પાણી ને વચ્ચે જમીન હોય તે અને જેની ચારે દીશાએ જમીન અને વચ્ચે પાણી હોય તે; તળાવ કે સરોવર કહે છે, તેનું પાણી મીઠું હોય.

ડુંગર—જમીન ઊપર ઊંચા ઊંચા ટેકરાનો જથ્થો એકઠો થઈ દુર ગએલો હોય તે ડુંગર. અને એવા ડુંગરોની ઓળ લાંબી વધીને ઘણા ગાંઠિ સુધી ગએલી હોય તેને પહાડ કે પર્વત કહે છે.

મનોયત્પ પ્રશ્ન.

નાથુ તં નદી જોઈ છે? જમની તં ખાડી જોઈ છે. વીગેરે પોતાના ગામ કે તાલુકાને મળતાં વાખ્યાઓ સાથેનાં નામ ઓળખાવવાં.

પાઠ ૭ મો. અધીકારીઓ.

આપણા ગામમાં કાંઈ લડાઈ ટંટો થાય તો તેની ફરીઆદ કોણ સાંભળે તે તમે જાણો છો? હા, મુકરદમ.

(મુખી પટેલ) તે ફેજદારને લાં દફતરનો રીપોર્ટ કરે; હવે ખીજ અધીકારીઓની વાત કહું છું—દરેક ગાંમની વસુલાત ઊધરાવાનું કામ તલાટી કરે છે. અને તેને ઊધરાતદાર મદદ કરે છે. ગાંમના બંદોબસ્ત માટે વરતણીઆ, કોટવાળ રખા, પોલીસ ગેટા રાખી છે. ચોરી, ખુન, ધાડ વીગેરેનો બંદોબસ્ત ફેજદાર રાખે છે તે તાલુકામાં રહે છે. તેના હાથ તળે પોલીસપાટી, નાયક, દફતર, સુબેદાર, સવાર હોય છે. અને બારે ગુનાની તપાસણીને માટે ઈન્સ્પેક્ટર, અને પોલીસ સુપ્રીટેન્ડેન્ટ હોય છે.

પરગણાની વસુલાત જમાં કરવાનું કાંમ મામલતદાર કરે છે. અને હલકા ગુનાનો ઈનસાફ કરે છે. તે વખતે તેને સેકન્ડ ક્લાસ માજિસ્ટ્રેટ કહે છે. અને બારે ગુના ફર્સ્ટ ક્લાસ માજિસ્ટ્રેટ (ડીપોટી કલેક્ટર અથવા આસીસ્ટન્ટ કલેક્ટર) ચુકવે છે; ખુન, જુઠા કસમ, દસ્તાવેજ જુઠા, વીગેરે બારે ગુના જડજ સાહેબ (શેશન બરી) ચુકવે છે.

દરેક પરગણામાં લેણે દેણી ફરીઆદો મુનસફ ચુકવે છે. અને બારે મુકરદમા જડજ સાહેબ ચુકવે છે; ને તે અપીલ પણ સાંભળે છે. કલેક્ટર સાહેબ આખા જિલ્લાનો હિસાબ તથા મુલકી અને ફેજદારી કામ કરે છે.

દરેક ગામે ધણું કરી વિદ્યા અભ્યાસ માટે નિશાળો હોય છે ને તેનો ઉપરી ડીપોટી ઈન્સપેક્ટર તે જિલ્લામાં વર્ષમાં એક વાર પરીક્ષાઓ બધે લે છે.

મોટાં ગામોમાં હવા આપવા માટે ડાક્ટરો હોય છે,

અને તેઓનો ઉપરી સીવલ સરજન હોય છે; તે જીલ્લામાં રહે છે.

એ શીવાય લોકોપયોગી પોસ્ટ ખાતાના, ઇજનેર ખાતાના. શીતળા ખાતાના. અધીકારીઓ તાલુકામાં હોય છે.

દેશી રાજનું એક નાનું કે મોટું રાજ્ય અંગ્રેજ સરકારના ઉપરીપણા નીચે હોય છે તેને સંસ્થાન કહે છે.

એ શીવાય દેશી રાજના ભાયાતો વીગેરેને જે અસલથી ગામો મળેલાં તે હાલ પણ મળે છે; તેને ઇનામી ગામ કહે છે.

પાઠ ૮ મો. ભરૂચ જીલ્લાનું સામાન્ય વર્ણન.

(નકશો ભરવી) આ ભરૂચ જીલ્લાનો નકશો છે. એનું મુખ્ય શહેર ભરૂચ. તે નર્મદા નદીને ઉત્તર કીનારે એક જગ્યા ટેકરી ઉપર પાધડી પને વસેલું છે. એનું અસલ નામ બ્રહ્મપુર તે બ્રહ્મ નામના રૂશીના નામથી એ નામ પડ્યું છે. એ અસલ પેશ્વા સરકારને તાબે હતું. તેમની પાસેથી હાલ ૮૫ વર્ષ થયાં અંગ્રેજ સરકારને હાથ આવ્યું છે.—ભરૂચ જીલ્લાની ચાર દીશાએ નીચે પ્રમાણે આવેલું છે. ઉત્તરે—મહીનદી અને તેની પેલી તરફ ખેડા જીલ્લાનું ખોરસદ પરગણું.

પૂર્વે—માયકવાડી વડોદરાનું રાજ્ય અને નાંદોદનું રાજ્ય (પ્રાંત રાજ પીપલા)

દક્ષિણે—કીમ નદી અને તેની પેલી તરફ સુરત જીલ્લાનું
ઝોરપાડ પરગણું છે.

પશ્ચિમે—ખંભાતનો અખાત.

એ જીલ્લાનું ક્ષેત્રફળ ૧૪૫૩ ચોરસમૈલ ને એના તાબા-
મા (૪૦૧) ગામ છે તથા આખા જીલ્લાની વસ્તી (૩૨૬૯૩૦)
માણસની છે એમાં જંગુશર-આમોદ-વાગરા ભરૂચ અને અં-
કલેશ્વર એવાં પરગણાં છે-તથા-(૧) મહી. (૨) ઢાઢર. (૩)
નર્મદા. (૪) કીમ. (૫) ઊમરાવતી એ મુખ્ય નદીઓ છે.

મહી નદી—માળવાના પહાડમાંથી નીકળી પૂર્વથી પશ્ચિ-
મમાં વહીને ખંભાતના અખાતને મળે છે. એ
નદી ઉપર કાવી, સારોદ, દેગામ, કારેલી વી-
ગેરે ગામો છે.

ઢાઢર નદી—રેવાકાંઠાના નારકોટ ગામ પાસેના ડુંગરોમાંથી
નીકળી પૂર્વથી પશ્ચિમ તરફ વહી ખંભાતના
અખાતને મળે છે. એ નદી ઉપર આમોદ,
ગંધાર, વીગેરે ગામ છે.

નર્મદા, રેવા—સાતપુડાના પહાડોમાંથી નીકળી પૂર્વથી પ-
શ્ચિમે વહી ખંભાતના અખાતને મળે છે
એ નદી ઉપર અણોર, શુકલતીર્થ, આડેશ્વર,
તદરા ભરૂચ, ભાડભુત કડોદરા, લખીગામ,
દીવા, માંડવા, ગાહા વીગેરે ગામ છે. આ
નદી ગુજરાતમાં મોટામાં મોટી છે ને ૮૦૬
મૈલ લાંબી છે.

કીમ નદી—રાજપીપળાના કુંગરોમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. એની ઉપર એભા, ઈલાવ વીગેરે ગામ છે.

ઉમરાવતી—નાંદોદ સંસ્થાનના કુંગરોમાંથી નીકળી નર્મદા નદીને મળે છે એ નદી દક્ષિણથી ઉત્તરે વહે છે. એને કાવેરી નદી પણ કહે છે.

પાઝ નવમો. ભાગ ૨ જો.

ભરૂચ જીલ્લામાં મુખ્ય ખાડીઓ—વંદ, ભુખી, આહોદ, ગોપાળ, રૂપારેલ, લાંબ, આંમળા વીગેરે.

ખેટ—ધંતુરીયા, તરીયા, આલીયા, કાંસીયા, ખેટ છે.

રેલવેશેશન—પાનોલી, અંકલેશ્વર, ભરૂચ, ચમારગામ, અને પાલેજ છે.

વહાણો વડે વેપાર ચાલતાં ખંદરો—ભરૂચ, દેગામ, ટંકારીયા, કાવી દેહેજ, ને હાંસોટ પણ વહાણો માલ ચઢે છે.

દવાખાનાં—ભરૂચ, જંબુશર, અંકલેશ્વર, હાંસોટ, ઈલાવ કાવી, વાગરા.

જાત્રાનાં ઠેકાણાં—શુકલતિર્થ, તવરા, ભાડભુત, સન્નેદ લખીગામ, ને અડોલ, અંકલેશ્વર, પરગણામાં ખર્જડા, કુંડ છે ત્યાં દર સોમવતીએ મેળો ભરાય છે. તથા જંબુશર, ગામમાં એક પીરનો મેળો ભરાય

છે. એંકલેશ્વર પરગણામાં પારડી આગળ સુલ-
તાનજીનો મેળો ભરાય છે.

જેવા લાયક મકાન—કાવીમાં સાચુ વહુનાં દેરાં, શુક-
તિર્થ પાસે કપ્પીર નામે વડ, અને સાંમે પાર ગુ-
માન દેવ નાંદોદના રાજ્યમાં છે. ભરચમાં જે-
વા લાયક મકાનો જુમામરીદ તથા નર્મદાનો, પુ-
લ, ગંધારમાં તળાવ, તથા ભોંયર, સન્નેદમાં પ-
ણ એક ભોંયર છે.

માટાં ગામે—ભરચ, જાંણુશર, અંકલેશ્વર. આમેદ, હાં-
સોટ, કાવી, સારોદ, ગજેરા, ટંકારીઆ, હણુખી,
સરખોણ, કેરવાડા, માતર લખીગામ, પખાજણુ
દેહેજ, વાગરા, શુક્લતિર્થ ઝાડેશ્વર, નીકારા, અ-
મલેશ્વર, ટંકારીઆ, જણોર, દીવાસન્નેદ, કત-
પોર, ઈલાવ.

**ભરચ જિલ્લામાં નીચે પ્રમાણે મુખ્ય
અધીકારીઓ છે.**

૧ કલેક્ટર.	૭ સુપ્રીટેન્ડેન્ટ.
૨ સીવીલસરજન.	૮ આસીસ્ટન્ટ કલેક્ટર.
૩ પોલીસ ઈન્સપેક્ટર.	૯ ઈજનીઅર.
૪ ડીસ્ટ્રીક્ટ ડીપોટી કલેક્ટર.	૧૦ આખકારી ઈન્સપેક્ટર.
૫ મામલતદાર.	૧૧ હજુર ડીપોટી કલેક્ટર.

૬ દીપોત્રી ઈન્સપેક્ટર. ૧૨ ફોજદાર.

૧૩ મુનસફ.

મોટા મુકદ્દમા ચુકવવા જડજ સાહેબ સેસન કામ ચુકવવા સુરતથી અત્રે આવે છે.

મ્યુનિસિપાલ્ટીવાળા કર્યા જંબુશર ભર્ય અંકલેશ્વર ત્રણે રૂનાં કપાસ લોઢવાનાં કારખાનાં જંબુસર આંમોદ પાલેજ ચમારગાંમ ભર્ય અંકલેશ્વર પાનોળ ઉતરાજ (હાંસોટ પાસે) હાંસોટ ભર્યમાં એક લુગડાં વણવાનું પણ કારખાનું છે; તથા સમતીમાં એક હાલ કપાસ લોઢવાનું નીકળ્યું છે.

પાઠ ૧૦ મો. જંબુશર પરગણું.

એની ચાર દીશાએ નીચે પ્રમાણે આવેલું છે.

ઉત્તરે મહી નદી, દક્ષિણે ઢાઢર નદી, પૂર્વે વડોદરા તાળાનું પાદરા મહાલ, પશ્ચિમે ખંભાતનો અખાત.

જંબુસર તાલુકામાં ૮૨ ગામ તથા ૭૭૭૭૨ માણસની વસ્તી છે.

નદીઓ—ઉત્તરે મહી, તથા દક્ષિણે ઢાઢર છે. તથા જંબુશર પાસે ખડોઈ કરીને નાની ખાડી છે.

ખંદરો—ટંકારીઆ, દેગામ, કાવી, ત્યાં કસ્ટમ ખાતાના કારકુન રહે છે. તથા કાંઠા ઉપર સરકારી ખંદર ખોટ ફરેછે.

જોવા લાયક મકાનો કાવીમાં સાસુ વહુનાં દેરાં તથા દેગામ પાસે ગંગવો કરીને મઠ છે હાલ તે નબળી સ્થિતિમાં છે.

ઠાકોરનાં ગામો—સોદાદ, જંત્રાણુ, અને શીગામ છે. એમાં ઠાકોરના વાંટા છે.

મુખ્ય ગામો—ઢાઢર નદીથી ત્રણ ગાઉ ઉપર જંબુસર કરમો છે. તેમાં ૧૧૪૭૯ માણસની વસ્તી છે. બ્રાહ્મણ, વાણીઆ, મુસલમાન, ખેડુ કારીગર વીગેરે જાતો રહે છે. એમાં શેહેર સુધરાઇ છે. સરકારી નિશાળ, મુનસફ કોર્ટ તથા મામલતદારની કચેરી અને દવાખાનું છે. ત્યાંનું તળાવ વખણાય છે. અહીંનાં છાયલ ને જોડા વખણાય છે.—કાવી આ ગામથી ખંભાત જનાર ઊતાર હોડીમાં બેશી જાય છે તથા શ્રાવકો જંત્રા માટે ધણા આવે છે. ને ત્યાં કપી બ્રાહ્મણો વસે છે.—સારોવમાં ઠાકોર રહે છે. કારેલીને કહાનવા ત્યાં દંધીય જાતના બ્રાહ્મણોની વસ્તી વધારે છે. એ શીવાય મોટાં ગામ—દેગામ, શીગામ, છીદ્રા, જંત્રાણુ, માલપુર, ટંકારીઆ, (બ્રાહ્મણ ટંકારીઆ)કાવા, કરમાડ, ગજેરા, વેડચ, હણખી, નોધણા, અમનપોર, વીચેરે ગામ છે. માલપુર, અંમડી, ને ડોળીઆમાં પેહેલાં મીઠું પાકતું હતું. પણ હાલ બંધ છે.

મુખ્ય પેદાશ—આ પરગણામાં કપાસ, બાજરી, ધાણ, ક-

હોળ જુવારનો પાક મુખ્ય છે. પૂર્વ તરફનાં કેટલાંક ગામમાં ગળીના છોડ પણ થાય છે.

બાણવા લાયક—ઢાઢર નદી ઉપર પુલ છે. જંબુશરથી ઠંકારીઆ સુધી કાચી સડક છે. જંબુશરથી આંમોદ સુધી સડક છે. જંબુસર પાસે કાવા કરીને ગામ છે. ત્યાં હડકાએલા કુતરાથી કરટેલા માણુઓ ત્યાં પાણી મંત્રાવા ઘણે દેકાણેથી લોક આવે છે.

પાઠ ૧૧ મો. આમોદ પરગણું.

આમોદ પરગણાની ઉત્તરે ઢાઢર નદી. પૂર્વે ગાયકવાડી વડોદરા પરગણું દક્ષીણે ભરૂચ તથા વાગરા પરગણું પશ્ચિમે વાગરા પરગણું એને પાછળ દરીઓ છે.

એમાં (૪૭) ગામ તથા (૩૯૬૪૧) માણુસની વસ્તી છે.

નદીઓ—ઢાઢર ઉત્તરે છે. અને આછોદ કરીને ખાડી છે. તથા ખીજ નાની ખાડીઓ ગોપાળ-મોતા-ને રૂ-પારેલ છે.

ઠાકોરનાં ગામો—માતર, કેરવાડા, આમોદ, ને ઈખરમાં તણુછા તથા મધણાદમાં પણ વાંટો છે.

મુખ્યગામ—આમોદ તેમાં (૫૮૮૨) માણુસની વસ્તી છે. આઘણુ-ક્ષત્રી-રજપૂત-કારીગર-ખેડુત વીગેરે ભો-ક રહે છે.

મુખ્ય વસ્તી ક્ષત્રી ને રાયકવાળ તથા સન્નેદરા બ્રાહ્મણોની છે. એ કસ્યામાં એક દરબાર છે ત્યાં હાકોર રહે છે. અહીંયાં લોટાની છરી તથા કંસારાઓના ભરતરીના ઘાટ વખણાય છે—કેરવાડા એમાં હાકોર રહે છે. એ શીવાય સરભોણુ-માતર-ઈખર-દાંદા દોરાખુવા ટંકારીઆ (રોઝા ટંકારીઆ) સમની કેસલુ (અને આશનેરા ગાયકવાડી) વીગેરે ગામ છે.

મુખ્ય અધીકારી મામલતદારને ફોજદાર ત્યાં રહે છે ને દીવાની મુકરદમા આ તાલુકાના વાગરે ચાલે છે.

મુખ્ય પેદાસ, કપાસ, જુવાર, બાજરી, ઘઉં ને વટાંણા, લાંગ વીગેરે. બાણુવા લાયક—આંમોદથી પાલેજ જવાને રસ્તે સડક કચેલી છે તથા આંમોદથી ભરૂચ સુધીની સડક લોકલ ફંડ ખાતા તરફથી થઈ છે. વળી માતરથી કચેણું થઈ મીઆંગામને ઈસ્ટેશન જવાય છે.

પાઠ ૧૨. વાગરા પરગણું.

વાગરા પરગણાની ઉત્તરે ઢાઢર નદી અને આમોદ પરગણું દક્ષીણમાં નર્મદા તથા ભુખી ખાડી અને તેની પેલી તરફ ભરૂચ પરગણું પૂર્વમાં ભરૂચ તથા આમોદ પરગણું પશ્ચીમે ખંભાતનો અખાત.

એમાં ૬૯ ગામ તથા ૩૩૯૦૨ માણસની વસ્તી છે

એ પરગણામાં નદી એકે નથી પણ દક્ષિણ તરફ નર્મદા (રેવા) નદી આવી છે અને ભુખી કરીને ખાડી છે.

મુખ્ય બંદર—દેહેજ તે રેલવે થયા પછી વેપારમાં નળગું પડ્યું છે.

જાત્રાનાં ઠેકાણાં—લખી ગામમાં લખમણે શરણેશ્વરનાં દેરાં તથા હરી મહરાજનું ધામ છે. ત્યાં દેવસુતી એકાદશીએ મેળો ભરાય છે.

ઠાકોરનાં ગામ—દેહેજ અને જાણીઆદરા ને કડોદરા તથા પાણીઆદરામાં ઠાકોરના વાંટા છે. તથા કલમ કરીને ભરચના દેશાઈજી કલ્યાણરાયજી હકુમતરાયજીનું ઈનામી ગામ છે.

મુખ્ય ગામ—વાગરા. આ ગામ નાનું છે પણ કચેરીને તાલુકો ઠરવાથી હાલ મોટું થઈ પડ્યું છે. ત્યાં મુનસફ કોર્ટ છે.

તે એ પરગણાના દીવાની મુકદમા ચુકવે છે. જાણીઆદરા તથા દેહેજમાં ઠાકોર રહે છે. ગંધાર અસલ મીઠ બંદર હતું ત્યાં જોવા લાયક તળાવ છે તથા જીનાં દેરાં પણ સારાં છે. લખી ગામ હવા લાયકને ફળદ્રુપ ગામ છે. એ શીવાય પખાજણ, કેશવણ, પહાજ, રહીઆદ, કલાદરા, કડોદરા, વીલાયત (વેરીત) ભેરસમ, ઓરા, અંબેટા બીજેરે મોટાં ગામો છે.

મુખ્ય પેદાસ—કપાસ, ઘઉં, જીવર, લાંગ, વટાણા, કઠોળ, વીજેરે.

જાણવા લાયક વિવેશ—વાગરા પરગણાના પશ્ચિમ ભાગને બારાં કહે છે. ત્યાંની જમીન રેતાળ ને ખારવાળી તથા ઝાડનું નામ નહીં તથા ઊનાળામાં પાણીની પણ ક્રેટલાક ગામમાં તંગાસ પડે છે. આ પરગણાનો કપાસ વખણાય છે. લખી ગામ આગળ દરીઆમાંથી કાળી રેતી નીકળે છે. વાગરેથી ભરૂચ સુધી રીંધો રસ્તો કર્યો છે. ભુખી ખાડી ઊપર કાર્યો પુરૂ છે. પખાજાણ અને દેહેજામાં પેલીસ ગેટો છે.

પાક ૧૩. ભરૂચ પરગણું.

ભરૂચ પરગણાની ઊત્તરે ભુખી ખાડી અને પેલી તરફ આમોદ અને વાગરા પરગણું. દક્ષિણે નર્મદા નદી પેલી તરફ અંકલેશ્વર પરગણું. પૂર્વમાં ગાયકવાડી વડોદરા સંસ્થાન અને પશ્ચિમે ખંભાતનો અખાત છે.

એ પરગણામાં (૧૦૪) ગામ અને છ મોઆડાં છે. તથા આખા પરગણાની વસ્તી ભરૂચ શહેર શીવાયની (૭૩૨૮૦) માણસની વસ્તી છે. તેમાં વેપારી વર્ગના લોક ઘણા છે.

મુખ્ય નદી—નર્મદા (રેવા) તે શીવાય ભુખી ખાડી વાગરા તથા ભરૂચ પરગણાની વચ્ચે છે.

રેલવે સ્ટેશનો—ભરૂચ, ચમારગામ, અને પાણેજ છે તેમાં ચમારગામ મેઈલ દેન ઉભી રહેતી નથી.

બંદર—ભરૂચ પણ રેલવેના માર્ગથી વહાણનો વેપાર કમી થયો છે.

બેટ—ધંતુરીઆ, તરીઆ, આત્રીઆ, કાંશીઆ, તેમાં આલીઓ બેટ વસ્તીવાળો નથી.

જાત્રાનાં ઠેકાણાં—શુક્લતિર્થમાં દર વરસે કારતગી પુનમે જાત્રા ભરાય છે; તવરા. દર અદાર વરસે બે વૈશાખ આવે છે ત્યારે જાત્રા ભરાય છે. અને ભાડબુત. દર અરાઢ વરસે બે ભાદરવા આવે છે ત્યારે. એ શીવાય ભરૂચમાં દર વરસે શ્રાવણ માસમાં મહાફરનો મેળો દર સોમવારે ભરાય છે. તથા દર માગશર માસમાં ગુરવારે બીડભંજનનો મેળો ભરાય છે. તેના પુજારી મુસલમાન છે.

ધનામી મકાનો—અડોલ, મંગલેશ્વર, થાંમ, ભુવા, અલારવા, વેરવાડા, ઉમરાજ છે; વળી જણોરના ઠાકારને રોકડ ગરાસ મળે છે.

મુખ્ય ગામ—ભરૂચ તેમાં ૩૭૨૮૧ માણસની વસ્તી છે. તમામ જાતના વેપારી તથા કારીગરો વસે છે. કતોજપર, વેજલપોર, ડાંડીડાં, જુનું, વીગેરે શહેરો છે. એક લાઈબ્રેરી તથા ચાર છાપખાનાં છે, સાંથી ચા-અઢવાડીઆનાં ન્યુસ નીકળે છે, અંગ્રેજી હાઈસ્કુલ છે,

તથા કલેક્ટર, આશીસ્ટન્ટ કલેક્ટર, હજીર ડીપોટી કલેક્ટર, મામલતદાર, મુનસફ, ફાજલદાર વીગેરે અધીકારી રહે છે. લુગડાં વણવાના ૩ સંચા છે. શુકલ-તિર્થમાં ઝાંઝારનાથની વેલુ પાપલુની મુર્તિ છે. એ શીવાય નીકારા, ઝાડેશ્વર, પારખેત, પાદરીઆ, સીત-પોણુ, ટંકારીઆ, શાહાબાદ, અમલેશ્વર (આ ગામમાં પ્રથમ વાગરા તાલુકાની કચેરી હતી) કેલોદ, ચ-મારગામ, પાલેજ, વીગેરે ગામો છે.

મુખ્ય પેદાશ—કપાસ, જીવાર, ઘઉં, કડોળ, થોડી શેરડી અને કમુંખીનાં ફુલો છે. તથા નર્મદા નદીનાં બા-દામાં લીલોતરી કેળાં, જમરખ, વીગેરે થાય છે.

જાણવા લાયક વીશેષ—ભરચને સામે કાંઠે ઉતરવાને પુર-જથી ધાટની હોડીઓ ફરે છે. અને શકરપોર બાદા તથા ખોરબાદા અને ખેટ એ સામે પાર છતાં ભરચ તાલુકાને તાખે છે. તે લોકોને ભરચ આવવા સરકારે જીદી હોડીઓ રાખી છે. ભર-ચથી કુકરવાડા સુધી સડક છે.

પાઠ ૧૪. અંકલેશ્વર પરગણું.

અંકલેશ્વર પરગણાની ઉત્તરે નર્મદા નદી દક્ષીણે કીમ નદી ને વસરાવી પરગણું. પૂર્વે નાંદોદ સ્ટેટ, અને પશ્ચિમે ખંભાતનો અખાત છે.

એ તાલુકામાં (૯૯) ગામ અને એક મુંચ્યાડું છે. તથા ૬૫૦૫૪ માણસની વસ્તી છે.

નદીઓ—ઊતરે રેવા અને દક્ષીણે કીમ. એ શીવાય કતપોર આગળ વંદ અને લાંબ તથા આંમળા નામે અંકલેશ્વર પાસે નાની ખાડીઓ છે.

રેલવેસ્ટેશન—અંકલેશ્વર અને પાનોલી.

જાત્રાનાં ઠેકાણાં—સન્નેદમાં સીદ્ધનાથ તથા રૂદ્રકુંડની જાત્રા દર વરસે મહા વદ ૧૪ એ ભરાય છે. તથા અડોલ આગળ બર્બડા કદીને કુંડ છે ત્યાં દર સોમવતી અમાસે મેળો ભરાય છે. તથા અંકલેશ્વર પાસે જળકુંડ કરીને તિર્થ છે ત્યાં દર અશાઠ શુદ્ધ ૧૧ એ મેળો ભરાય છે. તથા અંકલેશ્વરમાં અલીમશા કરીને ખીર છે તે તેનો ઓરસનો મોટો મેળો ભરાય છે. તથા પારડી આગળ સુલતાનજી પીરનો મેળો ભરાય છે.

મુખ્ય ગામો—અંકલેશ્વર તેમાં (૯૫૩૫) માણસની વસ્તી છે. તેમાં મોટો ભાગ વાણીયાનો છે. ત્યાં

મામલતદાર, મુનસફ, તથા ફાજદાર, ડાક્ટર રહે છે. કસબામાં સુધરાઈ છે. કપાસ પીલવાનાં ત્રણ મોટાં કારખાનાં છે. રામ કુંડ કરીને હિંદુઓનું તિર્થ છે. એક મુખર્જના સખી ગૃહસ્થની બંધા-વેલી લાઈબ્રેરી છે. એ શીવાય હાંસોટ મોટો કસબો છે તેમાં ૪૨૭૫ માણસની વસ્તી છે. મોટો ભાગ મુસલમાન વસ્તીનો છે, ત્યાં મહાલકરીની કચેરી છે અહીંઆના ધર્જી (હાંશીઆ) વખણાય ત્યાં કપાસ પીલવાનો સંચો છે. કતપોર આ ગામની ડાંગર વખણાય છે. ઈલાવ એ પારસીઓનું ગામ છે. ત્યાં પોસ્ટ હાફીસ તથા દવાખાનું છે એ શિવાય દીવા, માંડવા, સન્નેદ, રોહીદ, શીશો દરા, સુણેવ, ઓભા, દીગસ વીગેરે મોટાં ગામ છે.

મુખ્ય પેદાશ—કપાસ, જુવાર, ધર્જી, ડાંગર, લાંગ વાલ, વટાણા, ચણા, વીગેરે થાય છે.

જાણવા લાયક વિશેષ—દીવા આગળ તાડ આખા જીલ્લામાં ધણા છે. હાંસોટથી અંકલેશ્વર ઈલાવ અને માનોલી જવાની લોકલ ફંડ ખાતાની સડકો છે. અંકલેશ્વરમાં સાગનાં લાકડાં પુરુકળ આવે છે. ને તે પરદેશ ધણાં ચઢે છે. અંકલેશ્વરથી બરચ જવાની તથા સારંગપોરની સડકો છે. આંખોલીને બોઈદરા ઈનામી વાંટાનાં ગામ છે. તથા અંદાડમાં રાવલજીનો વાંટો

છે; ઊમરાવતીનું બીજું નામ કાવેરી કહે છે
અંકલેશ્વરથી નાંદોદ સ્ટેટના ઝંઘડીઆને વાલી-
આમાં ટપાલ જાય છે અંકલેશ્વરમાં ઘાસ બાં-
ધવાનો સંચો છે. પ્રથમ કાગળ અને સાથુ
પુસ્કળ થતો હતો પણ તે ધંધો હાલ ભાગી
પડ્યો છે, તોપણ થોડો ધણો ચાલે છે.

પાઠ ૧૫ મો. પુરવણી પ્રશ્નોત્તર.

પ્ર—રાજા કોને કહે છે?

ઉ—જે રૈયત ઉપર રાજ્ય સત્તા ભોગવે તે રાજા કહેવાય.

પ્ર—રાજા શું કામ કરે?

ઉ—રૈયતની જન માલની સાચવણી કરે.

પ્ર—રાજા કોણુ નાત હોય?

ઉ—ગમે તે નાત હોય.

પ્ર—ભરૂચ જીલ્લાને લગતી કયા રાજ્યની હદો આવેલી છે?

ઉ—નાંદોદ અને ગાયકવાડ.

પ્ર—ભરૂચ જીલ્લામાં કોનું રાજ્ય છે?

ઉ—એંગ્રેજ સરકારનું (કૈસરે હિંદ મહારાણી વીક્ટોરીઆ
અને તેના મુકેલા અધીકારી કાયદા પ્રમાણે અમલ ચ-
મલ ચલાવે છે. અને તે મહારાણી વિલાયતમાં રહેછે.)

પ્ર—રાજપીપળા એ શું છે?

ઉ—એ દુંગરો છે; અને તેમાં વેરાતાં ગામોમાં છુટાં ગામડાં નાંદોદના રાગને તામે છે. માટે તેને રાજપીપળા સ્ટેટ કહે છે.

પ્ર—કીમ નદીથી મહી સુધી જતાં વચે કઈ ખાડીઓ આવે છે ?

ઉ—વંદ, ભુખી, આછોદ.

પ્ર—અંકલેશ્વરથી જંબુશરજતાં વચે કયા કયા તાલુકા આવે ?

ઉ—મરચ, આમોદ તે જંબુશર.

પ્ર—ખંભાતના અખાતની પેલીમેર શું છે ?

ઉ—અમદાવાદ જીલ્લો અને કાડીઆવાડનો ભાગ.

પ્ર—હાંસોટથી ગાડીએ બેશી લખીગામ જવાય કે નહીં ?

ઉ—ના, વચે નર્મદા નદી આવે છે. માટે વહાણમાં બેશી જવું પડે.

પ્ર—અખાતનું પાણી ખેતીનાં કામમાં આવે કે નહિ ?

ઉ—ના, તે પાણી ખાઈ હોય છે. તેથી પાક બળી જાય છે.

પ્ર—શુકલતિર્યથી ગંધાર કઈ દિશામાં છે ?

ઉ—વાવ્ય ખુણમાં.

પ્ર—કાવીથી માંડવા કઈ દિશામાં છે ?

ઉ—અગ્ની ખુણમાં.

પ્ર—હાંસોટથી પાનોલી કઈ દિશામાં છે ?

ઉ—અગ્ને ખુણે.

પ્ર—મરચ જીલ્લાની કઈ નદીનું પાણી દરીઆને મળતું નથી ?

ઉ—ભિમરાવતી.

પાઠ ૧૬ મો. પુરવણી પ્રશ્નોત્તર.

પ્ર—(નકશામાં નદીના પૂર્વ છેડા આગળ આંગળી મુકીને, છોકરાંને પુછવું આ નદી આટલીજ હશે કે વધારે?)

ઉ—લાંબી છે, પણ તે બીજા રાજની હદમાં છે, માટે આ નકશામાં ચીતરી નથી.

પ્ર—આમોદથી સડકે આવતાં રસ્તામાં ક્યાં ક્યાં ગામ આવે?

ઉ—તણછા, કેલોદ, સમની, દયાદરા, કંથારીઆ.

પ્ર—આમોદથી ગાંડા જવાની બીજી સડક ક્યાં છે.

ઉ—પાલેજ મુધી.

પ્ર—ગાંડા જવાની બીજી સડક ક્યાં ક્યાં છે.

ઉ—હાંસોટથી ઈલાવ, પાનોલી, અંકલેશ્વર.

અંકલેશ્વરથી બાઠે, સારંગપોર.

બરચથી કુકરવાડા, અમલેશ્વર.

પ્ર—રેલવે સ્ટેશન કોને કહે છે ?

ઉ—જ્યાં આગગાડી ઉભી રહે અને રેલવેમાં અને ઊતારાઓ બેસે તથા માલ ઉતરે ચઢે તે.

પ્ર—રેલવે સ્ટેશન અને બંદરમાં ફેર શો ?

ઉ—જ્યાં ઊતાર આગગાડીએ મુસાફરી કરે. ને માલ ચઢે તથા ઊતરે તે. અને બંદરમાં વહાણો માલ તથા ઊતાર ચઢે ઊતરે.

પ્ર—ગામને કરબામાં ફેર શો ?

ઉ—કસમો ગામ કરતાં મોટો હોય. અને ત્યાં મામલત-

દાર કચેરી કરીતે રહેતા હોય તો, તાલુકો કહેવાય.

પ્ર—વાગરા જીલ્લો કેમ કહેતા નથી ?

ઉ—કલેક્ટર સાહેબ હમેશાં જ્યાં કચેરી કરી રહેતા હોય તે ગામનું નામ જીલ્લો કહેવાય, પણ વાગરામાં રહેતા નથી માટે વાગરા જીલ્લો ન કહેવાય.

પ્ર—નર્મદાની દક્ષીણે ક્યાં ગામ આવ્યાં છે ?

ઉ—માંડવા, દીવા, ભાડા, કાંગમાંડવા.

પ્ર—નકશામાં પરગણાના રંગ પુરેલા છે. એ હદો કાંઈ કોટ કરી લીધી હશે ?

ઉ—ના, એતો ગામોના શીમડાની હદ મુકરર કરી હોય છે તે ઉપરથી જે ગામની જેટલી હદ હોય સાંમુધીની જમીન તે તાલુકાના તાબામાં ગણાય છે; અને તે ઉપરથી પરગણાની હદો થઈ છે.

પ્ર—ગાયકવાડ એ કોનું નામ છે ? રાજનું ? કે હોદાનું.

ઉ—હોદાનું, એ નામ વંશપરંપરા આવે છે. હાલ ગાયકવાડ માહારાજ સીંહજીરાવ છે.

પ્ર—કાનમ-વાકળ-ને બારાંબર જીલ્લામાં ક્યા ભાગને કહે છે.

ઉ—આમોદ તાલુકાના પૂર્વ ભાગને કાનમ કહે છે. જાંબુસર પ્રગણાના ઈશાન ભાગને વાકળ કહે છે વાગરા ને

અંકલેશ્વર પરગણાના પશ્ચિમ ભાગને ખારાં કહે છે.

પ્ર—ખેડવા લાયક નથી એવી જમીન આ નકશામાં કેવી લીટીથી બતાવી છે ?

ઉ—ઝીણી ચેરેલી લીટીથી (જંખુસર તાલુકામાં પશ્ચિમે જુઓ)

પાઠ ૧૭ મો.

પ્ર—સુધરાઈ ખાતુ તે શું કામ કરે છે ?

ઉ—લોટાપયોગી રસ્તા, ફાનસ, છંટકાવ, જાંજર, ઝાડુ વીગેરે શેહેરમાં સફાઈને સુખાકારીના કામ કરે.

પ્ર—પાનોલીથી પાલેજ સુધી જે ગાડી જાય છે તેનું નામ શું ?

ઉ—ખોંખે બરોડા રેલવે.

પ્ર—પાનોલીથી પાલેજ સુધીનાં અનુક્રમે સ્ટેશન ગણાવો ?

ઉ—પાનોલી, અંકલેશ્વર, ભરૂચ, ચમારગામ, અને પાલેજ.

પ્ર—હાંસોટ જવાને કયા સ્ટેશનથી ઉતરવું.

ઉ—અંકલેશ્વરથી જવાય પણ પાનોલીથી ગાડાની સડક છે.

પ્ર—જંખુસરથી વડોદરે જવાનો કયો રસ્તો છે ?

ઉ—ગાડાનો કહાનવે થઈને અરણ્ય માતાને પાદરાનો રસ્તો ઠીક છે.

પ્ર—સરભોણથી ક્યું સ્ટેશન નજીક છે.

ઉ—મીઆં ગામને પાલેજ બંને સરખું છે. પણ પાલેજ સડક છે માટે લોક ત્યાં વધારે જાય છે.

પ્ર—ભરૂચથી ખંભાત જળ મારગે ક્યાં થઈને જવાય?

ઉ—વહાણમાં બેસી લખીગામ અને ગંધાર આગળ થઈ કાવી આગળ થઈ જવાય.

પ્ર—નર્મદાને મહીનાં મુખ ક્યાં આગળ આવ્યાં?

ઉ—નર્મદાનું મુખ જગેશ્વર આગળ. ને મહીનું મુખ દે-ગામ આગળ.

પ્ર—નદીઓ પર્વતમાંથી નીકળતી હશે ત્યારે આવી મોટી હશે?

ઉ—ના, ત્યાં તેનો પ્રવાહ નાનો હોય પણ આગળ જતાં જતાં બીજા પાણીનો ઉમેરો થવાથી વધારે થાય છે.

પ્ર—ભુખી ખાડી કેમ કહે છે. નદી કેમ કહેતા નથી ?

ઉ—તે ભરતીના પાણીથી નદીનો ફાંટો ઢળતી જગોએ વહેછે; પણ તે કોઈ પર્વત કે સરોવરમાંથી નીકળતી નથી તેનું પાણી ઘણું ખરું ખારું હોય છે.

પ્ર—ડુંગર પર્વત ઉપર ખેતી થતી હશે ?

ઉ—ના, ત્યાં તો પથ્થરવાળી જમીન હોય છે.

પ્ર—જંગલમાં શું થતું હશે.

ઉ—લાકડું, ને તે ઈમારતોના કામમાં આવે એવું પણ થાય છે. ને તેની ઉપજ સરકાર લેછે.

પ્ર—વંદખાડી શેમાં મળે છે ?

ઉ—દરીઆમાં મળે છે.

પ્ર—ખંભાતમાં કોનું રાજ્ય છે ?

ઉ—મુસલમાન નવાખનું.

પ્ર—વડોદરામાં કોનું રાજ્ય છે ?

ઉ—મરેઠાનું (ગાયકવાડના વંશજોનું)

પ્ર—નાંદોદમાં કોનું રાજ્ય છે ?

ઉ—રજપૂતનું.

જાહેર ખખર.

અમારી દુકાને નીચે લખેલાં પુસ્તકો રોકડી કીમતે
વેચાતાં મળશે.

પાંચ રતન ગીતા ટીકા સહીત.

આદીપરવ.

નરઅદા પરવ.

નવ ગ્રહનો પાઠ. ટીકા સહીત.

પાંચ પડીકમણા સુત્ર.

રસીક સ્તવનાવળી.

એ રીતે અમદાવાદમાં સાં બાલાભાઈ નગીનદાસની
દુકાનેથી મળશે. ઠા. રીચીરોડપર.

લીં બાલાભાઈ નગીનદાસ.

જાહેર ખખર.

આ ઉપરથી સર્વે લોકોને ખખર આપવામાં આવે છે કે હરેક જાતના કાયદા વારતાઓ છોકરાઓને બચ્ચવાની સરકારી ચોપડીઓ અને જૈન ધર્મનાં પુસ્તકો વિગેરે બજારમાં બુકસેલર. છોટાલાલ કેશવરામની દુકાનેથી રોકડી કામતે મળશે.

સહી. છોટાલાલ કેશવરામ.

મુ. ભરૂચ.

